

71 χρόνια απο το πογκρόμ ενάντια στους ανάπηρους πολέμου της Αλβανίας

Disability myth's blog

Στις 30 Νοεμβρίου του 2014 συμπληρώνονται 71 χρόνια από τη νύχτα της 30ής Νοέμβρη του 1943, όταν τα τάγματα ασφαλείας, με τις πλάτες των γερμανοφασιστών κατακτητών, ξεχύθηκαν στα νοσοκομεία της Αθήνας ενάντια στους 15.000 ανάπηρους του ελληνοϊταλικού πολέμου. Τους άρπαξαν, τους φόρτωσαν σε αυτοκίνητα και τους παρέδωσαν στους Γερμανούς, στις φυλακές Χαϊδαρίου και Χατζηκώστα.

Με την κατάρρευση του Μετώπου και τη συνθηκολόγηση του Ελληνικού Στρατού, οι ανάπηροι των μετώπων στο μεγαλύτερο ποσοστό τους μαζεύτηκαν στα νοσοκομεία της Αθήνας. Περίπου 15.000 ανάπηροι βρήκαν το πρώτο καταφύγιό τους, σε άθλιες συνθήκες, σε δεκάδες νοσοκομεία της Αθήνας. Από την πρώτη στιγμή, οι ανάπηροι άρχισαν τους αγώνες για την επιβίωσή τους και την υγειονομική περίθαλψή τους. Ιδιαίτερο μέτωπο άνοιξαν ενάντια στους αξιωματικούς – εγκάθετους της δοσίλογης κυβέρνησης που λυμαίνονταν τα νοσοκομεία.

Η κατάσταση στη χώρα άρχισε να γίνεται ανυπόφορη. Πλησίαζε ο χειμώνας 1941 – 42 και το φάσμα της πείνας ήταν ορατό. Το Σεπτέμβρη του 1941, ιδρύθηκε το ΕΑΜ που αμέσως επιδόθηκε σε ένα δύσκολο και επικό αγώνα για την ανύψωση του ηθικού του λαού και την πάλη του για την επιβίωση και τη λευτεριά του. Τα μηνύματα του ΕΑΜ πρώτοι τα πήραν οι ανάπηροι του πολέμου στα νοσοκομεία. Αρχισε η οργάνωση των νοσοκομείων στο ΕΑΜ. Στις 28 Οκτώβρη 1941 πραγματοποιείται η πρώτη οργανωμένη αγωνιστική εκδήλωση. Οι ανάπηροι μαζί με τους φοιτητές καταθέτουν στεφάνια στον Αγνωστο Στρατιώτη κάτω από τα έκπληκτα μάτια των αρχών κατοχής.

Στα νοσοκομεία αρχίζει οργασμός οργανωτικής δουλειάς. Συγκροτούνται σε όλα τα νοσοκομεία Επιτροπές, καθώς και παννοσοκομειακή Επιτροπή. Στα νοσοκομεία δεν κατάφεραν ποτέ να εγκατασταθούν οι διοικήσεις που διόρισαν οι κυβερνήσεις των Ράλληδων. Το κίνημα των αναπήρων συντονίζεται με το φοιτητικό κίνημα, με τους δημόσιους υπάλληλους, τους μαγαζάτορες, τους εργαζόμενους.

Σε όλες τις λαϊκές κινητοποιήσεις της Αθήνας για ψωμί και συσσίτια, στις εθνικές επετείους της 25ης του Μάρτη και 28ης Οκτώβρη προπορεύονταν οι ανάπηροι και τραυματίες του αλβανικού πολέμου με τα αναπηρικά τους αμαξίδια – «μηχανοκίνητες φάλαγγες» τα είχε ονομάσει τότε ο λαός – με τις πατερίτσες ή τα μπαστούνια τους, με τους επιδέσμους ακόμα στα κεφάλια τους, στα μάτια τους και τις νοσοκόμες να σπρώχνουν τα αμαξίδια, να υποβαστάζουν τους ακρωτηριασμένους ή να οδηγούν τους τυφλούς.

Οι ανάπηροι συντονίζουν και συντάσσουν τις δυνάμεις τους. Καθορίζουν τρία κέντρα δράσης και συμπαράστασης στον αναπτυσσόμενο λαϊκό αγώνα. Λυκαβηττό – Τουρκοβούνια – Κέντρο Αθήνας, προς τα οποία συγκλίνει η δράση τριών γειτονικών ομάδων νοσοκομείων.

Η ανάπτυξη του αγώνα των αναπήρων εξοργίζει τις ελληνικές και γερμανοϊταλικές αρχές κατοχής. Στόχος τους τώρα είναι η διάλυση των νοσοκομείων. Έγινε η σκέψη να μαζέψουν όλους τους ανάπηρους στα Μέθανα, δήθεν για λουτροθεραπεία. Αλλά οι ανάπηροι ματαίωσαν την πονηρή αυτή «λύση». Στις 3 Μάρτη 1943 πήραν μέρος στον ξεσηκωμό για ματαίωση της επιστράτευσης, μαζί με τους εργαζόμενους της Αθήνας και του Πειραιά, τους

δημόσιους υπάλληλους, τους φοιτητές, τους επαγγελματίες και βιοτέχνες. Πλήρωσαν με ακριβό τίμημα: 46 νεκρούς. Ομως, ούτε ένας Έλληνας δεν πήγε στο Ανατολικό Μέτωπο.

Στις 30 Νοέμβρη 1943 γύρω στις 3 τα ξημερώματα, έκαναν την επίθεσή τους ενάντια στα 19 νοσοκομεία που οι ανάπηροι τα είχαν μετατρέψει σε κάστρα της Εθνικής Αντίστασης. Ο «εγκέφαλος» που σχεδίασε την έφοδο στα νοσοκομεία και το άγριο χτύπημα των αναπήρων ήταν ο γνωστός και σαν «μαύρος» άνθρωπος Στ. Γονατάς, φυσικά μαζί με τον Ράλλη το δοσίλογο πρωθυπουργό. Ελληνόφωνα στρατεύματα κατοχής, οι γερμανοτσολιάδες του Ράλλη, πάνω από χίλιοι, οπλισμένοι με γερμανικά όπλα, μεταφέρθηκαν με καμιόνια κάτω από την προσωπική καθοδήγηση του Γκεσταπίτη Φον Στρόουπ περικύκλωσαν τα στρατιωτικά νοσοκομεία, για να τα καταλάβουν. Μπήκαν μέσα ουρλιάζοντας και με βρισιές, χτυπήματα με τους υποκόπανους και πολλές φορές με λογχισμούς και πυροβολισμούς, έπεσαν πάνω στους ανάπηρους και τραυματίες.

Ο Γονατάς, μάλιστα, είχε κυνικά δηλώσει σε μια επιτροπή αναπήρων. «Θα σας εξοντώσουμε όλους, γιατί είσαστε ΕΑΜίτες». Κι ο Ράλλης τους αποκαλούσε κηφήνες και αναρχικούς.

Η αγριότητα των γερμανοτσολιάδων ξεπέρασε κάθε όριο. Έσερναν ανάπηρους με κομμένα και τα δυο άκρα στο χώμα μέχρι που μάτωναν. Δεν άφηναν τις νοσοκόμες να τους βοηθήσουν. Αρπαζαν από τα χέρια τους ή από τα χέρια των αναπήρων τα τεχνητά μέλη και τα έσπαζαν για να μην τα χρησιμοποιήσουν και τους χτύπαγαν με αυτά στο κεφάλι. Μεγαλύτερη αγριότητα και μίσος έδειχναν στα μέλη των νοσοκομειακών επιτροπών, τα οποία υποδείκνυαν οι πράκτορές τους μέσα σε κάθε νοσοκομείο.

Οι ανάπηροι φορτώνονται σε καμιόνια με προορισμό τις φυλακές Χατζηκώστα και το στρατόπεδο Χαϊδαρίου. Τα ξημερώματα εκτελούνται 283 αγωνιστές με αναπηρία.

πηγή: Disability Myth's Blog